

Rákosí - Rangers/Plavci

1. Když rákosí větrem se chví,
dým nestoupá, každý tvor ví,
že bouře zlá skloní hlavy nám,
v ten čas i já pokání znám.
2. Na vodní pláň lehá si stín,
hladina zlá, šedá jak cín,
už neskrývá povahu svou zlou,
než přijde déšť, spojí se s tmou.
3. Dokázal déšť letní tíhu smýt,
omyl mi tvář, duši nechal být,
v ní roste stín, jas jí upírá,
před sluncem mříž pevně zavírá.
4. Už přišel déšť, tvář neskrývám,
omývá zem, tu vláhu znám.
I rákosí stříbrem rozhoupá
a v potocích listí vykoupá.